

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 251/2025
06.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је законом одређено као кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чл. 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Николић Илић, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 472/23 од 03.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ане Николић Илић, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 472/23 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 78/23 од 13.03.2023. године окривљени АА је, применом члана 423. тачка 1. ЗКП, ослобођен од оптужбе за противправно дело које је у закону одређено као кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у покушају у вези чл. 30. КЗ. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 472/23 од 03.07.2024. године усвојена је жалба ОЈТ у Нишу и преиначена пресуда Основног суда у Нишу К 78/23 од 13.03.2023. године, тако што је према окр. АА, због извршења противправног дела које је у закону одређено као кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1. тачка 1) КЗ у покушају у вези чл. 30. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у васпитној установи, коју ће суд, сходно одредби члана 81. став 3. КЗ, обуставити кад утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем окривљеног АА у здравственој установи. Истим решењем је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Нишу КжЗ 17/24 од 20.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Кж1 472/23 од 03.07.2024. године.

Против правноснажног решења Кж1 472/23 од 03.07.2024. године захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Ана Николић Илић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, без предлога одлуке Врховног суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ана Николић Илић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истичући да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чл. 30. КЗ. У вези са тим наводи да радње које је окривљени предузео не представљају покушај кривичног дела, већ се ради о припремним радњама за које закон не прописује кажњавање. По наводима одбране, припремне радње су једна или више делатности које се предузимају у циљу да се створе погодни услови за успешно извршења кривичног дела, док је покушај започињање радње извршења кривичног дела. Бранилац опширно наводи елементе кривичног дела тешка крађа и анализира када је дело свршено, када је остало у покушају, а у којим ситуацијама се ради о припремним радњама.

Изнети наводи браниоца окривљеног се не могу прихватити као основани.

Из законског описа бића кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ произлази да ово кривично дело, које представља посебан квалификовани облик крађе, чини лице које кривично дело крађе из члана 203. КЗ (одузимање туђе покретне ствари другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист), изврши под неком од квалификаторних околности предвиђених у тачкама од 1) до 6) наведеног члана, а квалификаторна околност из тачке 1) овог члана је извршење крађе обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, касе, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

Одредбом члана 30. КЗ прописано је да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна.

Из изреке побијаног правноснажног решења Кж1 472/23 од 03.07.2024. године, произилази да је окривљени АА, у време и на месту описаном у изреци, у неурачунљивом стању, „...започео одузимање туђих покретних ствари власништво ошт. ББ у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист веће вредности, на тај начин што је прескочио ограду дворишта на наведеној адреси, дошао до куће, односно до двокрилног пролаза од кухиње, испод кога је поставио столицу коју је пронашао у дворишту а потом подесним предметом поломио стакло једног крила прозора, којом приликом је уочен од стране комшије ВВ који га је питао „шта радиш то“ и рекао му да ће позвати оштећену, након чега је окривљени одустао од даљег извршења кривичног дела и удаљио се са лица места.“

Према налажењу Врховног суда, у изреци наведеног решења Кж1 472/23 од 03.07.2024. године, поред субјективних обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ (у неурачунљивом стању, у намери да присвајањем туђих покретних ствари себи прибави противправну имовинску корист), описан је и начин извршења, као објективно обележје кривичног дела (прескакање ограде, пењање на столицу и подесним предметом ломљење стакленог крила прозора), које је у конкретној ситуацији остало у покушају, односно окривљени је одустао од даљег извршења кривичног дела.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да чињенични опис противправног дела које је у закону одређено као кривично дело, за које је окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у васпитној установи, садржи сва законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у покушају у вези члана 30. КЗ, како је то правилно нашао нижестепени суд, па супротно наводима захтева, налази да побијаним решењем није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић